

L É P C S Ő K

X. évfolyam 11. 12. szám

2010. november 7.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

A tartalomból: Krisztus Király ünnepére
Adventi elmélkedéshez
Szent András apostol legendái
A Szeretet emberré lett
Jézus engem is megérintett
Krisztus vagy a Vízöntő?

Szentmise szándékok november hónapban

1.		(8.00)
		(18.00)
2.		(7.00)
	A Szentatya szándékára	(7.30)
	A kerepesi összes +Hívekért	(8.00)
3.	+Szülők, +Mihály fiuk, +felesége Mária és +Nagyszülők	
4.	+Noszál Béla évf. és +Noszál Béláné évf.	
5.	A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérők szándékára	
6.	+Hortobágyi Istvánné, +Férje és összes +Hozzátartozó	
7.		(8.00)
		(11.00)
	+Gróf Gábor	(18.00)
8.	+Szeretteink	
9.	A Szűzanya közbenjárásáért	
10.		
11.	+Tabányi József, +Szülei és összes +Hozzátartozó	
12.	+Berta Márton, +Neje és +Leányuk	
13.	+Zsiák Józsefné	
14.	+Paula 21. évf. +Szülők és összes +Hozzátartozó	(8.00)
		(11.00)
	+Szeretteink	(18.00)
15.	+Mária, +Gáspár szülők és +fiuk Gáspár	
16.		
17.	Az Egyházközségben szolgált +Papok, +Tanítók, +Kántorok	
18.	+Varga József és +Szülei	
19.	Kmetti Károlyné +Brancs Julianna, +Testvérek, +Szülők	
20.	+Szépvölgyi Jánosné	
21.	Hálából	(8.00)
		(11.00)
	+Wéber Árpád és +Szülei	(18.00)
22.	+Ohád János, neje +Pintér Anna és +Nagyszülők	
23.		
24.	Élő Katalin	
25.	Élő Sándor	
26.	+Szabó István 10. évf.	
27.	+Legéndi László 12. évf.	
28.	Pócza Jánosné +Török Mária és +Szülei	(8.00)
		(11.00)
	+Sárvári László, +Szülei és +Testvérei	(18.00)
29.		
30.	Élő és +András	

Gondolatébresztő...

Nem tudhatjuk, mi történik velünk holnap, éppen ezért ma van itt az ideje annak, hogy elkezdjük kimutatni a szeretetünket apró cselekedetek által házastársunknak, és a körülöttünk lévőeknek.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, néznék, amint elalszol, betakargatnálak, megköszönném az Úrnak drága életedet. Néznék egy kicsit álmodban.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, a kapuig kísérnék, amikor elmegy, megcsókolnálak és megölelnék, és visszahívnálak, hogy még egyszer megtegyem.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, a te hangodat hallgatnám, kikapcsolnám a tévét, eltenném az újságot, minden figyelmemet neked szentelném. Emlékeznék hangod csengésére és szemed fényére.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, hallgatnám, ahogy énekelsz, veled énekelnék és arra kérnék, énekelj még egyet.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, hogy veled vagyok, azt szeretném, ha minden pillanat fontos lenne. Nem törődnek a tányérok, az udvarral, még a számlákkal sem. Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, mindig veled szeretnék lenni.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, hogy együtt vagyunk, boldoggá akarnálak tenni. A kedvenc ételedet főzném, a kedvenc játékodat játszanám. Kivennék egy nap szabadságot, csak hogy veled legyek. Nem mérgelődnek a rendrakás és a beágyazás miatt. Eszedbe juttatnám, hogy milyen fontos vagy nekem. Elmondanám neked, hogy azt kívánom, a mennyországba juss. Azt mondanám neked, hogy ne félj, hanem légy erős. Elmondanám, hogy szeretlek, és nevetve megosztanánk egymással legkedvesebb emlékeinket.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, hogy együtt vagyunk, a Bibliát olvasnám veled és imádkoznék Istenhez. Megköszönném Istennek, hogy találkoztunk, és hogy ezen a különleges módon viselt ránk gondot.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom, hogy együtt vagyunk, sírnék, mert több időt szeretnék veled tölteni.

Ha tudnám, hogy ez az utolsó alkalom... Egyáltalán nem tudom, mikor lesz az utolsó alkalom.

Segíts nekem Uram, hogy kimutathassam szeretetemet azok iránt, akik életem útját keresztezik. Lehet, ez az utolsó alkalom, hogy együtt vagyunk.

A Halottak napja a feltámadásba vetett hit ünnepe

Mindnyájan a halál felé masírozunk, ebben igazán „demokrácia” van. Előttünk sokan átlépték a halál kapuját, utánunk is sokan jönnek majd. De a kapuban adná Isten, hogy én is elmondhassam; a hitet megtartottam, a jó harcot megharcoltam - s a szeretet ellen ha vétettem megbocsátott Isten.

Mihelics Vid: Tűnődés a temetőben
(részlet)

*„Kedveseink sírjánál borongva legtöbb-
ször csak a napok jutnak az eszünkbe, ami-
kor ez vagy ez történt közöttünk. Maguk az
évek elmosódnak, nagyon utánuk kellene
számolnunk. S megérintett ilyenkor minket
az időtlenségnek az az érzése, az örökké-
valóságnak az a teljesen emberi vágya,
amelyet a szeretet táplál és áraszt.”*

Ady Endre: Halottak napján

Halottja van mindannyiunknak,
Hisz percről-percre temetünk,
Vesztett remény mindenik percünk
És gyászmenet az életünk.
Sírhintolunk, gyászolunk mindig,
Temetkező szolgák vagyunk!
-- Dobjuk el a tettető álcát:
Ma gyásznapi van, ma sírhatunk!

Annyi nyomor, annyi szenny, vétek
Undorít meg e sárgolyón...
Hulló levélt hányszor feledtet
A megváltó, a gyilkos ön!...
Óh, hányszor kell a sírra néznünk,
Hogy vigasztaljuk önmagunk --
-- Dobjuk el a tettető álcát:
Ma ünnep van, ma sírhatunk!...

1899. november 1.

Jézus az utolsó vacsorán, búcsúbeszédében mondotta: „*Atyám házában sok lakóhely - „otthon” - van... Azért megyek el, hogy helyet készítek nektek..., hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok!*” (Jn 14,2-3)

A keresztény Egyház azóta ebben a várakozásban él.(paruzia) Minden szentmisében közösen imádkozzuk: „Halálotat hirdetjük Urunk és hittel valljuk föltámadásodat, amíg el nem jössz!” - „Az egész természet sóvárogva várja Isten fiainak dicsőséges szabadságát.” (Róm 8,21) „Mi pedig új eget és új földet várunk” (2 Pét 3,13), és várjuk a mennyből a halálból föltámadott Jézust (vö. Tessz 1,10). Az imádság felébreszti, elmélyíti a vágyakozást az „égi haza” után: „A mi hazánk a mennyben van. Onnan várjuk az Üdvözítőt, az Úr Jézus Krisztust, aki - szeretetének erejével – átalakítja gyarló testünket és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez.” (Fil 3,20)

Pannonhalmán voltunk ...

Együtt indultunk ünnepelni szeptember 11-én a mogyoródi, kistarcsai, és kerepesi Kalász csoportok tagjai és barátai.

A Pannonhalmi Boldogasszony közösségi házban József atya szeretettel fogadta az ország minden részéről érkező csoportok apraját és nagyját.

Vidám, családi hangulatban ünnepeltük a Kalász újjászületésének 20. évfordulóját. Nemzeti értékeink ápolásáról tanúságot tettek a fellépő csoportok és a „Kalász unokák”. Agapéval zárult az ünnepi műsor.

Ezután az Apátságot látogattuk meg. A 150 fős létszámot kis csoportokra osztották, hogy a diák idegenvezetők által bemutatott látnivalókat és a hozzátartozó magyarázatot jobban megfigyelhessük. A mi csoportunk, nagy meglepetésünkre és örömünkre - az ott tanuló ifj. Lobmayer Miklós-hoz került. Meghatódva hallgattuk a kerepesi ifjú szakmai tudását. Szeretettel gondolunk vissza a kedves fogadtatására, valamint Miklós öccsére, Benedekre, aki szintén bencés diák.

További meglepetésben is volt részünk. Láthattuk és megérintettük a lengyel testvérektől kapott 8 tonnás Szent István harangot, amit másnap megáldva, a toronyba emeltek. (A karcagi Kalász csoport meg is várta a megható pillanatot, a harang első kondulását vasárnap délből.)

Vidám énekléssel telt a hazafelé vezető út, amit a mogyoródi dalárda tagjai és a kistarcsai asszonykórus tett hangulatossá.

Köszönjük az együtt töltött szép napot!

A kerepesi Kalász csoport résztvevői és barátai

Krisztus Király ünnepére

Sík Sándor: Jézus Krisztus

Király, ki feltakart piros szíveddel állsz a vérző föld felett,
Míg mélye még féligcsitult világrengek forradalmas émeletől
Embertelen görcsökben hánytorg,
S lábad körül az összevissza tipratott világmezőn
Véresre-rázott emberszív-rögök vonaglanak: Krisztus-Király,
Egyetlen álló tiszta Csend a kábító hullámverésben,
Egyetlen élő Fény az érthetetlen örvény éjjelében,
Krisztus-Király, hozzád jövünk,
A mélységből kiáltunk hozzád.
Hajolj le hozzánk, halld az emberszívek sápadt kórusát,
Ezerszeres sirámmal vulkánlik feléd
Emberbűn, emberörület és embergyötrelem.
Irgalmazz nekünk, Irgalom!
Mi már magunknak irgalmazni nem tudunk.
Szív, egyetlen Király,
Fordíts meg minket és ömöld belénk
Megváltó véred életsongító tüzét.
Ki Úr vagy miriádnyi mérhetetlen nagyvilágokon,
Építsd fel pártos szíveink kövéből
Emberországod templomát.
Emeld fel, ó Király, a koszorús keresztet,
S a kereszten az örök halmok óhaját,
A mindenség rejtelmes Fókuszát,
A minden-szív sugárzó Mágnesét,
Amelyben egy titokba forrt
A Végtelenség és a húsos ember,
Gyémánt végzet és anyás irgalom,
És mindöröktől minden szeretet.
Ó Szív, Királyi Szív, ki Úr vagy,
és a mindenséget mozdulatlan mozgatód,
És mégis egy vagy miközülünk,
Testvér és kisdéd és jegyes,
Meleg, piros bor s fehér, lágy kenyér;
Ki most se nézed ráncba-vont homlok megett

Ítélező Király-bosszúval
Halálba-táncos forgatag futásunk:
De mint az édes anyaszem
Simogató szigorral várja végig
A tehetetlen gyerektoporzékolást,
És korholása csókot ígér és büntetése is becéz:
Úgy vársz reánk, úgy hívsz magadhoz, úgy ölelsz:
Öleld magadhoz ezt az örült századot:
A kisdedekért, akiket szeretsz,
A Magvakért, melyek mozdulnak a mélyben
S a rothadás csíráztató setét ölen
Tisztább tavasznak pattogják ígéretét,
Mert sejtjeikben napbanéző, hozzád-húzó emberösztön énekel:
Légy jó hozzájuk, keltető Nap, Ősmeleg!
Hadd bontsa fel rózsás fejét az új kelet,
Fagyott földünket hadd koszorúzza új kalász,
Hadd hullámozza ég felé megint a föld
Az ezredeknek ősdalát:
A nagy Királynak, kinek minden él,
A jó Királynak, kiből minden él,
A Szív-Királynak, kiben minden él.

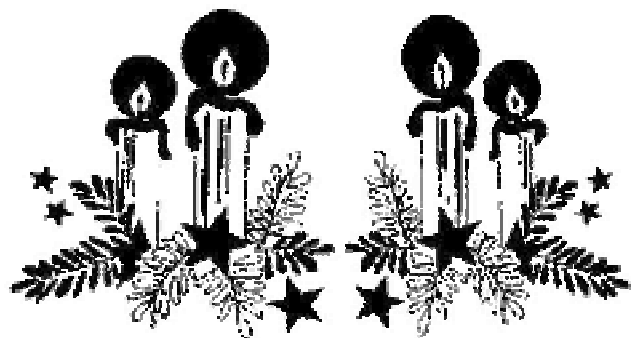
A**DVENT:** Az egyházi újév kezdete, újrakezdés – a tökéletesség kezdete, hátha az idén jobban sikerül én Uram, én Istenem.

Kezdődnek a hajnali szentmisék. Várakozni: reménykedve, türelemmel. Tudom Kire várok, és milyen sokat köszönhetek annak, aki már megérkezett.

Az adventi szent idő bensőséges és örvendező várakozás Krisztus eljövetelére.

Kegyelmi idő, amely megtisztít és megszentel bennünket, ha imádsággal, jócselekedetekkel és lemondással készülünk az Üdvözítő érkezésére.

Szent idő, amely figyelmünket a megtestesülés és a megváltás misztériuma felé fordítja. És nem utolsósorban **bűnbánati**

Adventi elmélkedéshez

Advent I. vasárnap - Mt 24,37-44

Vannak váratlan - előre nem is sejtett pillanatok.

*Szoktam-e gondolni: halálra, elmúlásra, végső számadásra?
- Félek-e a haláltól? - Igyekszem e megkönnyíteni végső számadásomat azzal, hogy készülök a jó halálra? - Szoktam-e imádkozni a jó halál kegyelméért?*

Az elkerülhetetlen halál életünk legfontosabb eseménye, döntő pillanata, mert ez örök üdvösségünk kapuja. - Készülnünk kell rá!

Advent II. vasárnap - Mt 3,1-12

Ha várunk valakit, ahogy csak lehet, segítjük érkezését, és minden jóval kedveskedünk neki.

Imádságaimon túl megteszek-e mindent, hogy Jézus útját szívemhez "megkönnyítsem"? - Buzgón és gyakran élek-e a szentségek adta kegyelmi lehetőségekkel? - Tudom-e, hogy a vallásos élet lelke és lényege a jótettekben gazdag élet?

Keresztségünk kötelez! - Legyen életünk útkészítés Krisztusnak!

Advent III. vasárnap - Mt 11,2-11

Mennyire megdöbbenünk, ha valamilyen fontos ügyben megbizonyosodunk arról, hogy elképzelésünk kiigazításra szorul.

Tudok-e egyházi és világi előjáróimnak szívvel-lélekkel szót fogadni? - Tudom-e és akarom-e vágyaimat, terveimet isten akaratának szüntelen engedelmes-ségben alávetni? - Jellemző-e életemre, magatartásomra a megelégedettség és megnyugvás? - Vagy inkább lázadás, keserűség, elégedetlenség jellemző rám? - Hívő lélekkel és teljes odaadással szoktam-e imádkozni: legyen meg a Te akaratod?

Bárcsak legfőbb vágyam volna, hogy általam is mindig valóra váljék Isten akarata!

Advent IV. vasárnap - Mt 1, 18-24

Milyen sokszor alaptalanul és ok nélkül is aggódik az ember!

A félelem és szorongás nehéz perceiben szoktam-e Istenhez kiáltani? - Tudok-e szívből imádkozni? - Tudom-e, hogy a hit akkor is erőforrás és oltalom, amikor már az értelem teljesen tehetetlen? - Szoktam-e a hit isteni ajándékáért imádkozni?

Ha már minden tőlünk telhetőt megtettünk, bízunk Isten mindenható jóságában!

**Adventi ének
a XVII. Századból**

Mint forró sóhaj,
Elhaló bús jaj
Kél halk énekünk.
Sötétben járunk,
Hajnalra várunk:
Jöjj el, Istenünk!
Választott néped
Így sírt föl Érted,
Nyögve bús igát.
Összülők lelke
Várta, epedte
Isten egy Fiát.
A bűn úr most is;
Gyötör is, foszt is.
Sír a jó feléd:
Mikor jössz végre
Kitűzni égre
Győzelmed jelét?
Jöjj, a bűn éget,
Jöjj, várunk téged,
Jézus, Istenünk!
Isteni gyermek,
Ó, hozz kegyelmet,
Hozz békét nekünk!

Mindennapi könyörgés

Hiszek Uram, de erősítsd hitemet!
Remélek Uram, de növeld reményemet!
Szeretlek Uram, de tedd gazdagabbá szeretetemet!

Imádlak, mint lelkem alkotó] át, hozzád sóvárgok,
mint végcélunkhoz, magasztallak, mint örök jótevő-
met, segítségül hívlak, mint legfőbb gyámolítómat.

Neked ajánlom fel Istenem gondolataimat, hogy
csak rád irányuljanak, szavaimat, hogy csak te légy
a tárgyuk, cselekedeteimet, hogy akaratod legyen
a rugójuk, bajaimat, hogy egyedül éretted szenvedjek.

Segíts, hogy a testi vágyakat önmegtagadással,
a fősვნისséget bőkezűséggel, a haragot szelídséggel,
a lanyhaságot buzgósággal legyőzzem!

Add, hogy elkészüljek a halálra, féljek ítéletemtől,
megmeneküljek a pokoltól, bejussak a mennyország-
ba! Ámen!

(XI. Kelemen pápa imája)

Szent András apostol ünnepe

Valakiket gyermekkoruktól egyre jobban felkészítve hív az Úr, másokat később, egyetlen gesztussal, egészen váratlanul...

Tudok-e azonnal engedelmeskedni? - Vagy szeretek gondolkodva kibúvókat keresni? - Enyém-e az apostoli lelkület: "Krisztusért mindent szemétnek tartani"? - Elevenen él-e bennem a hívő meggyőződés: Isten képes mindenért, sőt mindenkiért kárpótolni? Csodálatos az apostolok azonnali döntése és halasztást nem tűrő Krisztus követése.

Szent András apostol legendái

A szentek legendáiban benne van a nép nagy tisztelete, művészi megragadása egyfajta mély lelkeségnek a szentek életéből, amire a történelem nem ad választ, mert nem is tud adni. - Régebben mintha sokkal egyszerűbb lett volna hit, és hatékonyabb: van Isten, van bűn, van ördög, Jézus a Kereszten megváltott minket, van üdvösség és feltámadás, létezik a pokol és a mennyország... Ma mindent pszichologizálnak, halvány a hitünk, (mert) és nem imádkozunk.

— . — . — . —

Az Úr mennybemenetele után szétszolván az apostolok, András Szkítiában, Máté pedig Murgundiában vagy Mirmidonában prédikált. Az emberek azonban hevesen visszautasították Máté prédikációját, kitolták a szemét, és megköttözvén tömlőcbe vetették, hogy néhány nap múlva kivégezzék. Közben az Úr angyala megjelent Szent Andrásnak, és fölszólította, hogy menjen Szent Mátéhoz Murgundiába. András azt válaszolta, hogy nem tudja az utat, mire az angyal megparancsolta neki, hogy menjen a tengerpartra, és szálljon föl az első hajóra, amivel találkozik. Az apostol rögtön engedelmeskedett a parancsnak, s az angyal vezetésével, kedvező széljárással megérkezett a mondott városba. Szent Máté tömlőcét nyitva találta, s amikor meglátta Mátét, keservesen zokogott és imádkozott. Ekkor az Úr visszaadta Máténak a szeme világát, melytől a bűnösök gonoszsága megfosztotta. Máté onnan visszatérve Antiochiába ment, András pedig Murgundiában maradt. Az emberek dühösek voltak rá Máté kimenekítése miatt, megragadták, és kezét összekötözve végighurcolták a városon. Mialatt bőven hullatta véré, imádkozott értük, és imádságával Krisztushoz fordította őket, majd ő is Antiochiába távozott. Ezt azonban, hogy Máté, András által szabadult ki és nyerte vissza szeme világát, nem tartom hitelesnek, nehogy egy ily nagy apostol tekintélye csorbát szenvedjen. Mintha ő maga nem kaphatta volna meg azt, amit, úgymond, András oly könnyedén elért neki!

— . — . — . —

Mikor egy város kapujához ért, éppen akkor vittek ki egy halott fiút. Az apostol megkérdezte, mi történt vele. Azt mondták, hét kutya esett neki a szobájában, és szétszaggatták. Sírva imádkozott az apostol: „Tudom, Uram, hogy azok az ördögök voltak, akiket Nicea városából kiűztem.” Ekkor az apához fordult: „Mit adsz nekem, ha feltámasztom a fia-

dat?” Az pedig: „Nem volt nekem semmi sem drágább nálánál, őt magát adom hát neked.” Az apostol imádkozott, s föltámadt az ifjú, és az apostol mellé szegődött.

— . — . — . —

Mikor a kereszthez vitték, összecsdült a nép, mondván: „Az ő ártatlan vére ok nélkül szenved büntetést.” Az apostol azonban kérte őket, hogy ne akadályozzák meg vértanúságát. András pedig messziről látván a keresztfát, így üdvözölte: „Üdvözlégy, kereszt, kit Krisztus teste szentelt föl, s az ő tagjai, mint gyöngyök ékesítettek. Mielőtt fölhágott volna rád az Úr, félelmetes voltál, most azonban telve vagy mennyei szeretettel. Örömmel vállallak! Nyugodtan és örömmel jövök hozzád, hogy ujjongva fogadj engem, annak tanítványát, aki rajtad függött, mivel mindig szerettelek téged és vágytalak átkarolni. Ó, jószágos kereszt, aki ékességedet és szépségedet az Úr tagjaitól kaptad! Régóta vágyott, hevesen szeretett, szünet nélkül keresett, végre-valahára az áhítózó lélek számára elkészített kereszt! Végy el engem az emberektől és adj át Mesteremnek, hogy általad elfogadjon engem, aki általad váltott meg engem!” És ezeket mondván levetkőzött, ruháit átadta a hóhéroknek, és keresztre feszítették, ahogyan meg volt parancsolva nekik.

Két napig még élt, s húszezer ott ácsorgó emberek prédikált. A tömeg halállal fenyegette Aegeast, mondván, hogy egy szent, szelíd és jámbor emberek nem szabad így szenvednie. Az el is jött, hogy levegye. Meglátván őt András, így szólította meg: „Miért jöttél hozzám, Aegeas? Ha a bűnbánat miatt, akkor tarts bűnbánatot, ha pedig azért, hogy levegyél: tudd meg, hogy én élve nem szállok le a keresztről. Hiszen már látom az én Királyomat, aki vár engem.” Mikor le akarták oldani, hozzá sem érhetek, mert rögtön megbénult a karjuk. András látva, hogy a nép is le akarja venni, ezt az imádságot mondta a kereszten, amint Ágoston írja A bűnbánatról szóló könyvében: „Ne engedj, Uram, élve leszállnom! Itt van már az ideje, hogy az anyaföldnek átadd a testemet. Már olyan sokáig volt rám bízva: hordoztam, őriztem, már oly sokáig fáradoztam érte, hogy el akarok szabadulni ettől az engedelmességtől, s le akarom vetni ezt az igen súlyos ruhát. Visszaemlékezem, milyen terhes volt hordoznom, gögjét megaláznom, gyöngeségében ápolnom, bujaságát megzaboláznom. Tudod, Uram, hányszor fölvert a te édességes nyugalmad álmából, hányszor és mennyi fájdalmat okozott. Kegyelmes Atyám, mindeddig teljes erőmmel ellenálltam támadásainak, és a te segítségeddel győzedelmeskedtem fölötte. Te igazságosan és kegyesen megfizetsz. Kérlek, ne bízd rám tovább ezt a terhet, visszaadom, amit nálam letétbe helyeztél. Bízd másra, akit ez nem akadályoz, s aki megőrzi a feltámadásra, s visszaadja neked, hogy elnyerje munkájának díját. Bízd az anyaföldre, hogy ne kelljen tovább örködnöm felette, s ne húzzon vissza, és ne akadályozzon meg, mikor hozzád, a fogyhatatlan örömű élet forrásához igyekszem.” Ezt írja Ágoston. Mikor befejezte, az égből nagy fényesség szállt alá, és félóráig körülvette őt, úgyhogy senki nem láthatta. Mikor eltávozott a ragyogó fény, a fénnel együtt kiadta lelkét.

Maximilla, Aegeas felesége fogta a szent apostol testét, és tisztességgel eltemette. Aegeast pedig, mielőtt hazaért volna, egy ördög megragadta, és mindenki szeme láttára szömyethalt. Azt is mondják, hogy Szent András sírjából lisztszerű manna és illatos olaj árad, ami a vidék lakóinak előre jelzi, milyen lesz a termés a következő esztendőben. Ha ugyanis kevés olaj fakad, kevés termést ad a föld, ha bőségesen fakad, bőséges lesz a termés. Ez talán régente igaz is volt, de aztán, mint mondják, testét átvitték Konstantinápolyba.

A Szeretet emberré lett

“Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk; az uralom az ő vállán lesz, és így fogják hívni a nevét: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örökkévalóság Atyja, Béke Fejedelme.” (Iz 9,5)

“A hajnalcsillag előtt, mint harmatot, nemzettelek téged.” (Zsolt 110,3).

Ha ma keresne szállást városunkban József és Mária (és Jézusunk a Szűzanya méhében), bizonyára vonattal vagy busszal érkeznének. Szent József bekopogtatna hozzám, egy pillantással felmérne engem és a házamat is: vajon emlékeztetné-e őt a názáreti kis házukra? Kéme-e szállást tőlem? S én befogadnám-e őket?

“Rendelet ment ki Augusztus császártól, hogy írassék össze az egész földkerekség.” (Lk 2,1). Ennek a gőgös parancsnak *engedelmeskedve* mentek számárháton Betlehembe, elviselve az út fáradsalmait. Mi milyen nehezen engedelmeskedünk...

Szent József szívét mély fájdalom járta át, hogy nem talált szállást családjának. Imádkozom, hogy minden ember szívében szállást kapjon a Szeretet.

Az istálló távol esett a város zajától. Csodálatos éjféli csend volt. A csend, amelynek értékét fel sem fogom kellőképpen, amely belső életem bástyája, ahol imáimban Isten szeretetét és világosságát szomjazom, ott az Ő Szent Szívének csendje szól a szívemhez.

Mária, a Hajnalcsillag, világra hozta Szent Fiát, “pólyába takarta őt és jászolba fektette” (Lk 2,7) bensőséges szeretettel. “Mária igen találóan hasonlítható egy csillaghoz; mert amint a csillag anélkül, hogy veszítene fényéből, szórja sugarait, úgy a Szűz is minden sérelme nélkül szülte gyermekét.” (Szent Bernát).

Isten kicsi gyerekként jött és jön, hogy a szívünkbe zárjuk, sőt tovább ment értünk égő örök szeretetében, még kisebb lett az Oltáriszentségben.

“Isten világosság és nincs benne semmi sötétség” (1Jn 1,5), Isten fényessége világít “és lámpása a Bárány.” (vö. Jel 21,23) A Szeretet emberré lett.

“A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát; akik a halál árnyékának országában laknak, azokra világosság ragyog.” (Iz 9,1)

Jézusunk már születésekor a szegénységet választotta, amelyet Szent Bernát szépségesnek nevez: “Ő, aki gazdag volt, érettünk szegény lett. Leszállt a menny kimondhatatlan gazdagságából, a világra jött és nem vágyódott semmit érő kincsek után, oly nagy szegénységet vállalt magára, hogy mindjárt születése után egy kis jászol lett nyugvóhelye. .. Fenn az égben öröktől fogva mindent bőségben megtalálhatott, egyedül a szegénységet nem. Ezzel szemben a Föld tékozló módon telehintve vele, az ember azonban nem ismerte az értékét. És íme: az Isten Fia megkívánja szépségét, leszáll érte a magas égből, hogy így e megbecsülésével a mi szemünkben is értékesé tegye.” (Szent Bernát)

Könnyű azt mondani, hogy szívem nem ragaszkodik semmihez, ha mindenem megvan. De mi történik akkor, ha Isten még a szükségeset is megvonja tőlem? Milyen szívvel viselem el, örömmel? Jézus ma is köztünk él a szegényekben, Ő mondta: “mert szegények mindig lesznek veletek” (Jn 12,8). Meglátom-e Őt a szegényekben? És ők elfogadnak-e engem vagy gazdagnak látnak? A barátjuk vagyok-e, tudok-e ve-

lük együtt érezni, ahogy Szent Pál tanítja *“Örüljete az örvendezőkkel, és sírjatok a sírókkal!”* (Róm 12,14)?

“Azon a vidéken pásztorok tanyáztak, és őrizték nyájukat az éjszakában.” (Lk 2,8) A lelkek Főpásztorának első imádói a pásztorok voltak, akik a Isten fényességétől az elején bizony féltek, de azután rögtön útra keltek, hogy az angyal szavára megtalálják az Üdvözítőt, a jelt, *“egy kisdedit pólyába takarva és jászolba fektetve.”* (Lk 2,12). Megtalálták. A Gyermekekben meglátták Istent, mert tiszta volt a szívük (vö. Mt 5,8), imádták és dicsőítették *“a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztorát”* (vö. Zsid 13-20).

“Tiszta szívet teremts bennem, Isten!” (Zsolt 51,12)

Mária a pásztorok elbeszélését megjegyezte és *“el-elgondolkodott rajtuk szívében.”* (Lk 2,19), ők meg visszatértek. Telt az idő, továbbra is terelték nyájukat, őrizték juhaikat. A felületes szemlélődő semmit nem vett volna észre a pásztorokon, továbbra is ugyanúgy végezték kötelességeiket. De számukra valami örökre megváltozott, mert találkoztak Istennel, minden bennük és körülöttük arról az éjszakáról és Róla beszélt.

A napkeleti bölcsek is elindultak egy jel után, egy csillag után, megkeresni Istent és megtalálták: *“Mikor a csillagot meglátták, örvendeni kezdtek igen nagy örömmel. Azután bementek a házba. Meglátták a kisgyermeket Máriával, az anyjával, és a földre borulva hódoltak neki.”* (Mt 2,10-11). Tárt karokkal vár ránk az Úr, csak úgy szórja szeretetének jeleit, hogy Őt megtaláljuk és Ő a mi szeretetünkben, örömünkben gyönyörködhesen:

“Hagytam, hogy felkeressenek, akik nem kérdeztek engem; engedtem, hogy megtaláljanak, akik nem kerestek engem. ‘Íme, itt vagyok! Íme, itt vagyok!’ -mondtam a nemzetnek, mely nem szólította nevemet.” (Iz 65,1)

Valahol van egy templom Keresztelő Szent Jánosról elnevezve. A templombúcsú napján néha szentképeket is osztogattak, melyen a Szent és a Bárány van, ezzel a felirattal: *“Íme, az Isten Báránya!”* A templom csendje is erről beszél... Karácsony estéjén egy nagymama a négyéves unokájával elment a szentmisére. A kisgyerekek leültek a jászol köré és megcsodálták annak minden apró részletét. Mikor a szentáldozásból visszatért a nagymama, észrevette, hogy néhányan az ő unokáját figyelik. Mikor jobban odanéz, hát a kabátkán gyanús dudor: a kicsi a legfehérebb kisbárányt elvette és bedugta a kabátja alá. Nem akarta visszatenni! Kimentek az utcára, de az unoka ott sem hagyta magát, minden “tudását” latba vetette: *“Nekem kell az Isten Báránya!”* majd: *“A Kis Jézus mindenható, eddig biztosan van Neki már másik báránka helyette!”*, de a nagymamát nem lehetett ilyesmikkel meggyőzni, hüppögve bár, de vissza kellett tenni a helyére. Akik látták és hallották ezt, rögtön két táborra szakadtak: *“Mi lesz ebből a gyerekből, ha már ilyen korán a templomból lop?”* Mások meg: *“Milyen kicsi és már miket mond Jézusról, hogy Ő a Mindenható!”* És én? Akarom-e a Bárányt, az Isten lámpását? Teljes egészéből Őt magát? Igen, Uram! A Gyermekek hagyja magát megtalálni a szívekben, a szívemben, akkor is, ha az egy elhagyott, rideg istálló! Emmánuel - velünk az Isten, velünk van Mária, Szent József, az Ég angyalai és szentjei. A jászolnál velünk együtt vannak a már meghalt szeretteink is.

Humor

Torna-öltözőben:

- Nagyon kényelmes vagy Gabikám, igyekezz már egy kicsit, vagy talán én húzzam fel a cipődet?
- Hát, szerintem szorítani fogja a tanárnő lábát.

Hazugság

Így szól a pap a hívekhez:

- Jövő héten a hazugság bűnéről fogok prédikálni.

Hogy megértsetek, miről is

van szó, olvassátok el Márk evangéliumának 17. részét.

A következő vasárnap a szószékre lépve megkérdezte a híveket, hányan

olvasták el Márk evangéliumának 17. részét. A templomban minden kéz a magasba emelkedik.

- Márk evangéliuma csak 16 részből áll - mondja a pap ravasz mosollyal az arcán. - Most pedig hallgassátok prédikációm a hazugságról!

Telefon

Pistikééknél csöng a telefon, Pistike veszi fel:

- Tessék, ki az? – kérdezi suttogva.
- Jóska bácsi vagyok, apukáddal szeretnék beszélni.
- Nincs itthon, elment az erdőbe rendőrökkel.
- Akkor anyukáddal.
- Ő sincs itthon, a halászbbrigáddal kotorják a halastavat.
- Akkor nagyapáddal.
- Ő sincs itthon, a kútfúrókkal merik a kutat.
- Akkor nagymamáddal.
- Ő sincs itthon, a mezőt járja szomszédokkal.
- És mond, miért beszélsz suttogva?
- Mert most meg engem keresnek.

A táblánál lévő felelőt sürgeti a tanár:

- Igyekezz fiam, mert mindjárt kicsöngetnek.
- Én is azt várom.

Roszaság

A tanító néni felszólítja egyik diákját:

- Hallom, Pisti, hogy otthon megint rossz fát tettél a tűzre!
- Tanító bácsi! Nem is igaz! Hiszen már hetek óta egyáltalán nem is fűtünk!

A gyerekek arról tanulnak a hittanórán, hogyan teremtett Isten mindent, beleértve az embert is. Jancsit nagyon érdekli a történet, főként az a rész, amelyik arról szól, hogy Évát Ádám bordájából teremtette az Úr.

Pár nappal később, egy délelőttön anyukája látja, hogy Jancsi még mindig az ágyban fekszik, látszólag betegen.

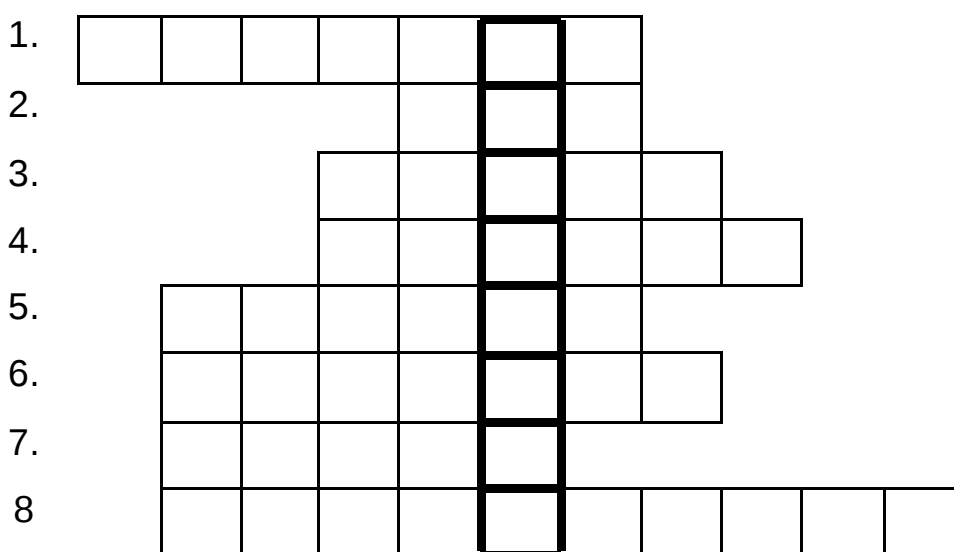
- Mi a baj, Jancsi?
- Hát... Fáj az oldalam... Azt hiszem, feleségem lesz.

G y e r m e k r e j t v é n y e k

Kedves Gyermek! Mi volt Keresztelő Szent János tanításának a lényege? Segítségül: megtérésünk elképzelhetetlen nélküle, az advent egyik fontos felhívása.

1. A nagy középfoka 2. Vétek 3. Jézus előhírnöke 4. A leghíresebb könyv 5. Szentföldi folyó 6. Nem görbe 7. Keresztelő szent János eledele 8. "Ő pedig- kel keresztel majd meg benneteket!"

A megfejtés:

Mi a telefonszám? — — — — —

- Vonjál ki 7-et Jézus életkorából, amikor szüleivel fölment a jeruzsálemi templomba:
- Vedd a négyzetét annak a számnak ahány évesnél fiatalabb gyerekeket öletett meg Heródes:
- Cseréld meg a számjegyeket: Ennyi napos volt Jézus, amikor a templomban bemutatták:
- Születése után ennyi nappal történt Jézus névadása:
- Ennyi pásztor érdeklődött Jézus után Heródesnél:

Kedves gyerekek!

A rejtvények megfejtéseit dec. 19-ig adjátok le a sekrestyékben, névvel ellátott zárt borítékban!

Az ajándéksorsolást dec. 26-án a 8 órai szentmise után tartjuk.

Jó fejtörést kívánunk!

Karácsonyi mese

Amikor hazaértem, már a ház előtt érezni lehetett a finom fahéjas illatot. Belépve az előszobába először a nagy zsivaj fogadott, majd apró léptek dobogása jelezte, hogy közelednek a zsivaj kis gazdái is. Gyermekeim hatalmas hangerővel igyekeztek kifejezni abbeli örömüket, hogy hazaérkeztem. Kis kezecskéikkel szorosan átölelve nyakamat, mintha soha többé nem akarnák elengedni, egymással versengve, hatalmas édes puszikat cuppantottak téli hidegtől piros arcomra. Édesanyám a konyhában tüsténkedett, a sütőből vette ki épp a már említett fahéjas illatok forrását, amely már az udvaron csiklandozta az érzékeimet.

Gyorsan átöltöztem és segíteni indultam a konyhába neki. Szerettem vele közösen karácsonyi sütitet készíteni, mert ilyenkor mindig olyan meghitt, kellemes, meleg hangulat áradt szét a konyhában. Ami átjárta az ember szívét. Most pedig a gyermekeim is részese lehettek ennek a csodának. Három generáció állta körül az asztalt és finomabbnál finomabb dolgok kerültek ki a kezünk alól, mint hajdanában a nagyszüleim idejében. Mindenkinek, még a legkisebbeknek is megvolt a maga feladata. A nagylányok a hozzávalókat válogatták édesanyám receptes füzetéből. Szorgalmasan mérték, adagolták a szükséges hozzávalókat, míg az apróbbak picci kezeikkel tapodtak a lisztben. Mint a hópihék a sötét éjszakában szálltak a lisztfellegek és beborítottak mindent. De most még ez sem számított! Csak úgy égett a kezük alatt a munka és most először, mióta hazaérkeztem, csend borult a házra. Annyira koncentráltak a rájuk bízott feladat pontos elvégzésére, hogy még hangoskodni is elfeledtek. Az egész délután lázas készülődéssel telt, gyors egymásutánban vettem ki a kisült sütitet a sütőből. Alig győztem, olyan ügyesek voltak a kis manócskáim. Közben el kezdett esni odakinn nagy pelyhekben a hó és be is sötétedett mire végeztünk. A napokkal azelőtt felrakott égőket is beüzemeltük a teraszon. A színek, mint megannyi apró fénybogár, szóródtak széjjel a frissen esett havon. Az idén először esett hó, gyermekeim nagy örömére pár óra alatt akkora mennyiség hullott, amiből már hóembert is lehetett építeni. Gyorsan összeszedték a szükséges kellékeket: sárgarépat a hóember orrának, egy lyukas fazekat kalapnak, szén hóján pedig párszem apró burgonyát a szemének és gombjainak. Megkeresték a régi sálat is, ami már évek óta a hóemberünk nyakát melegíti ilyenkor. Előkerültek a szekrény mélyéről az anorákok, meleg sapka, kesztyű. Rekordidő alatt felöltöztek és irány az udvar! Hangos gyerekzsivaj töltötte meg hirtelen az udvar sötét csendjét. Pillanatok alatt élettel telt meg az addig halottnak tűnő tér. Óriási hó csata vette kezdetét. Amíg játszottak visszavonultam a házba, gondol-

tam addig segíték még édesanyámnak a konyhában és felöltöztetem karácsonyi ruhájába a fenyőfánkat. Előkerestem a pincéből az évek alatt összegyűjtött, zömében a lányok keze munkáját dicsérő díszeket és nekiláttam az öltöztetésnek. Jóformán el sem kezdtem, amikor gyermekeim rontottak sipítozva a házba:

- Nézd anya! - kiáltották szinte egyszerre, és apró kezeik közül puha, pelyhes tollacskák villantak elő hangos, félelemmel teli csipogás kíséretében. Amint közelebb értem egy riadt kismadarat fedeztem fel legkisebb lányom kezei között. A sárga tollacskák két ijedt fekete szempárt rejtettek és félelemmel telt hangon csipogott a csöppnyi ujjak fogságában.

- Nézd anya! Találtam egy kis madarat! - mondta kicsi lánykám ijedtséggel, ugyanakkor várakozással teli hangon.

- Mutasd! - kértem.

- Az enyém! Én találtam! - kapta el hirtelen kezeit. - Keresd meg a kalitkát! - adta ki az utasítást.

Pillanatra elgondolkodtam. Valahol a pince mélye kell, hogy rejtsen egy apró fémkalitkát, ami még nagylányom papagájkorszakából maradt vissza. Egyik alkalommal azonban, amikor épp takarítottam volna ki, olyan szerencsétlen voltam, hogy elrepült tőlem. Így most hasznát vehettük akkori balfogásomnak. Nagylányaim már repültek is a pincébe és alig néhány perc elteltével, diadalmas mosollyal az arcukon, megjelentek az ajtóban, kezükben a kalitkával. Megtörölgettem a portól, az aljába egy kis forgácsot tettünk és belehelyeztük az akkora már megmelegedett kicsi cinkét, mert, hogy az volt, ha nem említettem volna még: egy apró, szénfejú cinke. Minden évben ilyenkor kiakasztunk néhány madáretetőt, hogy a zord időjárás ellenére is legyen mit enniük a kertünk lakóinak. Nagy valószínűséggel kis vacsoravendégünk áldozatául esett egy kóbor macskának, mivel abból is van jó néhány mifelénk.

Gyermekeim igencsak gondos pótmamának bizonyultak. Egész este a madár körül legyeskedtek. Elhalmozták mindenféle finomsággal. Volt még abból a magkeverékből is, ami egykor szebb napokat látott papagájunké volt. Még a karácsonyfa és az alatta lévő ajándékok is háttérbe szorultak. Csak nagy nehezen tudtam őket rábeszélni, hogy hagyják már végre pihenni szegény pici madárkát. Legkisebb tündérem az ágya mellé helyezte a kalitkát, azt mondta ott a helye, hisz Ő találta! Engedtem neki, hisz olyan boldog volt, csak úgy ragyogtak égszínkéék szemei, ahogy az ő „kincsére” nézett. Azt hiszem az Én szemeim is valahogy így ragyoghatnak, amikor az Én drága kincseimre nézek, és látom szemükben a boldogságot! Ennél szebb ajándékot pedig el sem tudok képzelni karácsony este.

Jézus engem is megérintett

„Ilyeneké az Isten országa”- mondja Jézus, amikor a kisgyermeket hívja magához. Ez az én kedvenc idézetem a Bibliából - fogalmaz Salánki Caterina az Angolkisasszonyok gimnáziumának tizedik osztályos tanulója - mert ilyenkor én is kisgyermeknek érzem magam, akit Jézus megérint és magához vonz.

Szeretem a hittanórákat, mert magyarázatot kapunk Jézus burkoltan megfogalmazott gondolataira, amelyeknek nehéz megérteni a valós értelmét - mondja a diáklány. A szentírás egy-egy szakaszában olvasható mondatokat elemezzük, így a dolgok mögé tudunk látni. Tavasszal Pálos Szentkúton voltunk lelkipályorlaton, ahol sok közös játékban, például a „bizalomjátékban” vettünk részt.

Homokkomáromban a Nyolc boldogság rendet látogattuk meg és témánk a „Rátekintett és megkedvelte őt” idézet volt. E gondolat mély érzelmeket váltott ki belőlem, mert valóban, akire Jézus rátekint, azt meg tudja változtatni a pusztá tekintetével is. Jobbá teszi az embert, aki feléje fordul, és vele akar lenni. Én az ő szerető tekintetét szeretném tovább adni az embereknek. Amikor még nem volt ilyen mély hitem - mondja a tizenhat éves kamaszlány - egy szentségimádásra hívott az unokatestvérem és ott vettem észre, hogy Jézus ott van velem, és szeretni akar. Azóta a dicsőítéseket szeretem a legjobban. A régebbi iskolámból sokan kérdezték már, te tényleg hiszel Istenben? Igen, én hiszek! Remélem egyszer majd ők is megtapasztalják ezt az érzést. Kellett az édesanyám segítsége, aki elindított a jó úton, de magam jöttem rá, hogy szükségem van erre a csendre, erre az örömrre. Már egyedül döntök. Szeretném megőrizni a gyermeki szeretetet, és mosolygást. (R. Tóth Zsóka)

A hívő élet válsága

1. ha a hit szokássá válik
2. ha szenvedések, nehézségek vannak
3. ha már nem fáznak a bűneid
4. ha valakinek a rabszolgája lettél (értsd: ha valakihez méred, igazítod magad állandóan)
5. ha rendetlenül élsz, állandó időzavarban (mindennek rendelt ideje van)
6. ha más fontosabb, mint Jézus (mivel töltesz sok időt?)
7. ha nagy csalódások érnek
8. ha máshogy élsz, mint hiszel

Mi a fontos a Karácsonyban?

Egyszer az állatok a karácsony lényegéről vitatkoztak...Azon veszekedtek, mi a legfontosabb a karácsonyban.

- *Természetesen a libasült!* - mondta a róka. Mit érne a karácsony libasült nélkül?

- *Hó!* - szólalt meg a jegesmedve – *Sok hó!* – És elragadtatással mesélt a fehér karácsony szépségéről.

Az őz azt mondta:- *Nekem kell egy fenyőfa! Anélkül nem tudom megünnepelni a karácsonyt.*

- *De ne sok gyertyával!* – huhogta a bagoly. *Félhomály, meghittség, hangulat a lényeg.*

- *De ne legyen túl sötét! Az én új ruhámnak látszania kell!* – rikoltott közbe a páva. *Ha nem kapok új ruhát, akkor számomra nincs is karácsony.*

- *És ékszerek!* – vágott közbe a szarka. *Minden karácsonyra kapok valamit! Egy gyűrűt, vagy karkötőt, brosst vagy nyakláncot! Ez az én számomra a legszebb a karácsonyban.*

- *Na, de a beigliről se feledkezzünk meg!!* – brummogta közbe a medve. *Ez a legfontosabb!! Ha ez nincs, meg a többi finomság, akkor én inkább le is mondok a karácsonyról!*

- *Csináld úgy, mint én* – vágott közbe a borz. *Aludni, aludni, aludni. Ez az igazi! A karácsony nekem azt jelenti, végre kilustálkodhatom magamat.*

- *És inni* – egészítette ki az ökör. *Jókat vedelni és aludni!*

A következő pillanatban azonban felordított fájdalmában, mert a mellette álldogáló szamár egy hatalmasat rúgott belé!

- *Te ökör, te!! Hát már egyáltalán nem jut eszedbe a Gyermeke? Nem is gondolsz rá??*

Az ökör szégyenkezve hajtotta le a fejét. Azután így szólt:

- *A Gyermeke! Hát persze, a Kisded!! Hiszen ez a legfontosabb az egészben!*

Majd odafordult a szamárhoz:

- *Szerinted tudják ezt az emberek?*

Karácsony

Betlehem éjjele borult
közömbös szívemre
vajúdó sötétség
mélyéből - kiáltás hasadt
köves szívemből
Jöjj!!
(Sztrilich Ágnes)

Krisztus vagy a Vízöntő?

Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk ? (Lk 7,19)

A földön nagy nyugalanság uralkodott akkor, amikor Jézus megszületett Betlehemben. Palesztinában is a megszálló rómaiaknak sok problémájuk volt mindenféle felszabadítókkal, akik fel-felbukkantak, magukkal sodorva a nép egy részét, hogy kevéssel utóbb eltűnjenek. Vallásos nyugalanság is volt. A zsidók vártak Valakit, akinek el kellett jönnie, - és nemcsak ők - hol késett tehát ez a Messiás?

Voltak, akik a pusztaságba menekültek: Hogy lehet ebben a poshadt társadalomban tovább élni? Valami feszültség volt a levegőben. Nemde Keresztelő János is hasonlóképpen szólt: „Afejsze már a fák gyökeréhez ért” (Lk 3,9) és: „Szórólapáttal kezében kitakarítja szérűjét és csűrbe gyűjti búzáját, a pelyvát pedig olthatatlan tűzben elégeti.” (Lk 3,17) És mi van nálunk? Kísértésem ezt felelni: világunk nem képes kimenekülni az erőszak hatalmából. Ma is nagy a vallási nyugalanság. A 80-as évek - egészen váratlanul - előhozták a nyugtalan embert, a vallás-keresőt. Ugyanígy óriási a meglepetés a lelkipásztorkodás területén is. Az Egyház arra készült fel, hogy szembesül a szekularizált, ateista emberrel, akit csak az anyagiak érdekelnek. A nyugtalan emberrel, a vallást vagy valláspótlékot keresővel, akit már nem bűvöl el oly nagyon a tudomány és a technika gyümölcse.

Lépten-nyomon ilyesfélét hall az ember: Adjanak mást nekem, mint amit a számítógép kidob! Adjanak okot a reménységre! Ki gyógyít ki halálos unalmamból? Hol találok valamit, ami felmelegíti a szívemet? Ki vállalja vezetésemet, ki lesz az én „gurum”? Ki tanít meg arra, hogy szétszakadt belső egységemet, énem egységét helyreállítsam? A vallási irodalom piacán széles a vevőkör. Ott, ahol eddig szinte kizárólag a kereszténység adott értelmet a létezésnek, most az értelmet-adók csak úgy hemzsegek: a nagy keleti vallások mellett a kis trónkövetelők egész serege. A szekták és az új vallások, mint a „New Age” (angol kifejezés, jelentése: Új Kor) teljes sebességgel haladnak előre, minden világrészt elárasztanak, a miénket is.

A SZEKTÁK

Némelyek a léptéket kicsinyítve keresik útjukat: ezek a szekták. A legtöbb szekta keresztény eredetű, a Krisztustól kapott örökség egy részét hordozza. Nem a katolicizmus nagy testvéregyházaira gondolok, (a protestánsokra, az anglikánokra, ortodoxokra), hanem a Jehova tanúira, a mormonokra, az adventistákra, a pünkösdistákra, valamint a szabadegyházak egész csillagködére, az elektronikus prédikátorokra, de gondolok a keletről származó szervezetekre és mozgalmakra is, amelyek jobbnál-jobb boldogság-recepteket és ezoterikus (titkos értelmű) bölcsességeket kínálnak mindenkinek.

A szekták a lépték csökkentésében, a kicsinyítésben, a miniatürizációban bajnokok. Kis, fészek-meleg közösségek, ahol minimális a választék a szentírási szövegekből, kevés a dogma, vagy akár egy sincs, kreatív és spontán a liturgia, sok a személyes figyelmesség, az érdeklődés, a törődés. Emberi közelség van, mely jóleső és vigasztaló, és Krisztus közeleli visszatérésének szorongó várása. Egyikben sincs szolgálati papság, és sehol sincsenek aprólékoskodó egyházi előírások, szabályok, kötöttségek. A szekták mindenféle felkutatják híveiket. Többnyire azonban fiatalokra hatnak, akik még sehol sem vertek gyö-

keret, és érzelmi kötődésre vágnak. Olyanok, akik vagy csalódtak a nagy egyházakban, vagy egyszerűen nem ismerik ezeket, vallásilag tájékozatlanok, kis formátumú dolgot keresnek. Vannak felnőttek is, akik engednek a csábításnak. Vannak köztük szerencsétlenek, szegény ördögök, és vannak a kulturáltabbak és a társadalmilag magasabb réteghez tartozó emberek közül is. Nem kevés az egyetemet végzett ember is, aki errefelé lát kiutat. Végül, mindig akadnak olyanok, akiknek a papokkal volt valami nehézsége, és akik félreszorítottnak érzik magukat az egyház intézményi rendszerében.

Miért vonzó? A szekták igen sokszor benyújtják a nagy egyházak kifizetetlen számláit. Sikereik egy része toborzási módszereiknek köszönhető, sőt, a manipulációnak is, de fő oka, úgy tűnik, konunk társadalmának elszemélytelenítő tendenciája. Az emberek gyakran válnak számokká, és ritkán bánnak velük úgy, mint személyekkel. Ebből nehezen elviselhető hidegség és magányosság következik. Ezen a ponton lépnek be a szekták, sokkal inkább érzelmi, mint intellektuális közeledésükkel. A szív logikáját művelik, nem az értelmét. Kijelentik, hogy te egyetlen, te páratlan vagy. Ehhez még hozzájárul a harmónia és a béke vágya, a stressz feloldása, a feszültségmentesítés, a lazítás, a bátorítás és a megbecsülés, a test és lélek elfogadása, a döntésekben és a megvalósításokban való részesedés.

Összefoglalva azt lehet megállapítani, hogy a szekták nagy sikere annak köszönhető, hogy mély meggyőződéssel, nagylelkűséggel és lelkesedéssel hisznek. Személyes találkozást keresnek az emberekkel. Megmentik az egyéni kezdeményezést, a felelősségérzetet, a kötelezettségvállalást. Szorosan követik az embereket, felkeresik őket otthonukban, bátorítják őket: megszakítatlan a kísérés. Segítik az egyéni tapasztalatokat és a választást a problémákra - hála globális és összefüggő gondolatrendszerünknek. Vannak meggyőző szavaik: prédikációban, könyvekben és brosúrákban, hírközlő eszközökben (tömegkommunikációs eszközök: újság, TV, rádió...) jelennek meg - a Biblia gyakori idézésével -; nemegyszer a gyógyítás szolgálatára is hivatkoznak. Egyszóval, saját magukat úgy mutatják be, mint az egyetlen, világos és döntő választ, mint az örömhírt ebben a kaotikus világban.

A szindróma

Ha a szektáknak ekkora terapeuta (gyógyító) sikere van, kétségtelenül azért van, mert a jelen társadalom egy jól meghatározható betegségben szenved. Ténylegesen, rengeteg társadalmi és kulturális hagyomány veszett el, annyira, hogy bizony sokan vegetálnak gyökértelenül a megfulladás küszöbén. Nagyon sebezhetővé váltak. Keresik is a kapaszkodó pontokat, ahol gyökeret verhetnek.

Éppen erre jöttek rá a szekták: erre a kórtünetre válaszolnak. Teszik ezt a toborzás módszereivel, melyek igen ügyesek, de nem mindig ártatlanok; amire a szenvedő alany rá sem jön kezdetben. Például a nagyon intenzív barátság megnyilatkozásai, bombázzák a szeretettel, egy luxusétkezés, kitartó látogatások a lakásán, anyagi segítség, vagy ingyenes gyógyszerek néha elkülönítik az újonnan beavatottakat, beléjük sulykolják a tanokat, szüntelen aktivitásban tartják őket, hogy megakadályozzák azt, hogy gondolkodjanak és reagáljanak; esetleges tanácsalanságuknak elébe mennek azzal, hogy a vak bizalmat kívánják meg a vezetők iránt. Meg kell viszont vallani, bárha ezek a módszerek sokszor elfogadhatatlanok, nem változtatnak azon, hogy a szekták olykor tényleges szükségleteknek felelnek meg. Sikereik nem magyarázhatóak meg azzal, hogy tapasztalt propagandisták értik a módját. - *Folytatjuk!* - (Godfried Danneels bíboros pásztorleveléből)

KARÁCSONYI SÜTEMÉNYEK

CSODÁS CSOKIS MUFFIN

Hozzávalók (12 darabhoz): 15 dkg liszt , 2 tojás, 15 dkg vaj, 15 dkg cukor 3 evőkanál barackíz, 1 csomag sütőpor, 5 dkg kakaópor, 5 dkg tört étcsokoládé
Keverd össze a hozzávalókat, hogy a tészta szép sima legyen.

Adagold ki muffinsütő formába, majd 170 C°-on süsd 20-25 percig.

CSOKOLÁDÉS KARÁCSONYFADÍSZ

Hozzávalók: 3 tojásfehérje, 15 dkg cukor, 1 csomag vaníliás cukor, 3 dkg csokoládé, 20 dkg darás liszt

A keményre felvert tojáshabba belekeverjük az átszitált porcukrot, a vaníliás cukrot, a reszelt csokoládét meg a lisztet. Mindezt könnyedén összekeverjük. A tésztát csővel ellátott nyomózsákba tesszük, és kikent tepsibe koszorút vagy más figurákat nyomunk belőle. Meleg sütőben lassan sütjük.

GESZTENYÉS KIFLI

Hozzávalók: 48 dkg liszt, 28 dkg vaj vagy margarin, 8 dkg cukor, 1 tojás, 1,5 dkg élesztő, 2 kanál tejföl, só, 50 dkg kész gesztenyemassza

A lisztet a vajjal elmorzsoljuk, egy kevés langyos tejben megáztatott élesztővel, cukorral, tejföllel rétestészta keménységűre gyúrjuk, és egy kissé pihentetjük. Ezután vékonyra nyújtjuk, kockára vágjuk, és egy kevés rummal, cukorral, vaníliával ízesített gesztenyepürével megtöltjük. Kifli alakra formáljuk, tepsibe rakjuk, felvert tojással megkenjük, 20-30 percig pihentetjük, kelesztjük, és mérsékelten meleg sütőben szép pirosra sütjük. Ha megsült, meghintjük vaníliás porcukorral.

KARÁCSONYI KALÁCS

Hozzávalók: 50 dkg liszt, 1 csomag sütőpor, 15-20 dkg cukor, 1 csomag vaníliás cukor, kevés só, 1 evőkanál rum, 2 egész tojás, 1 citrom héja, 15-17 dkg vaj, 25 dkg áttört túró, 15 dkg mazsola, 12 dkg tisztított, reszelt mandula. Bekenésre, sütés után: kevés olvasztott vaj. Beszóráshoz: kevés porcukor.

A sütőporral vegyített lisztet a gyúrótáblára szitáljuk, közepére mélyedést nyomunk, abba tesszük a cukrot, tojást, rumot; a liszt egy részével sűrű pépet keverünk, arra rakjuk a darabokra vágott hideg vaját, az áttört túró, a tisztított mazsolát és a mandulát. Liszttel az egészet gyorsan sima tésztává gyúrjuk. Ovális formára kinyújtjuk, cipőformára összehajtjuk, és zsírozott lemezen sütjük. Sütési ideje: 70-80 perc, gyenge, középmeleg sütőben. Sütés után rögtön bekenjük olvasztott vajjal, és behintjük porcukorral. - Az alábbi recept segítségével szép és finom meglepetést készíthetsz rokonaidnak, barátaidnak.

Szentmise szándékok december hónapban

1. A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérők szándékára
2. +Kovács Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó
3. +Gróf Mihályné Jedlicska Teréz
4. +Ildikó 1. évf.
5. +Berta János, +Neje és +Szülei (8.00)
- (11.00)
- +Csernák Mihály, +Neje, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (18.00)
6. +Fera István, neje +Wéber Julianna
7. A Szűzanya tiszteletére
8. Szauberné +Rémi Ilona 3. évf. és összes +Hozzá tartozó
9. +Hitkó Istvánné és +Férje
10. +Branics Jánosné, +Férje és két +gyermekük Julianna és János
11. +Óhádi József, +Felesége és +Szülei
12. +Szeder János, +Kriger István és +Borbély Pál (8.00)
- (11.00)
- +Kovács István, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (18.00)
13.
14. +Zsiák József
15.
16. A Romhányi és a Varga család +tagjai
17.
18.
19. +Szabó Ferenc, neje +Kovács Mária és összes +Hozzá tartozó (8.00)
- (11.00)
- +Édesanya, +János és +Mihály fiai (18.00)
20. A Szent Család áhitatot végzők szándékára (SZENTSÉGIMÁDÁS 6.30-14.00)
21.
22.
23. +Mikó Mihály 1.évf. és Hornyai család +tagjai
24. A Sengel és Megyik család +tagjai
- Gyermekáldásért és Családokért (24.00)
25. +Rapavi József és neje +Branics Katalin (8.00)
- (11.00)
- +Turai Istvánné, +Férje és összes +Hozzá tartozó (18.00)
26. +Fekete Ferencné és +László fia (8.00)
- (11.00)
- +Pintér János és összes +Hozzá tartozó (18.00)
27.
28.
29.
30. +Barna Sándor, +Barna Sándorné, +Szülei, és a Kiss család +szülei
31. Évvégi hálaadás (17.00)

Betlehemi jászol készítésére ebben az évben is egyházközségi pályázatot hirdetünk.

⇒ Természetes anyag felhasználásával, saját készítésű pályamunkával lehet részt venni a pályázaton.

⇒ A pályamunkát december 12-ig kérjük leadni a plébánián.

⇒ A betlehemi jászolon tüntessük fel a jeligét, és az életkort. A szintén jeligével ellátott lezárt borítékban pedig a nevet és címet is kérjük közölni.

⇒ A beérkezett munkákat a templomban kiállítjuk.

⇒ Az első három helyezett értékes jutalomban részesül. Közönség

díjat kap a hívek által kiválasztott pályamű.

⇒ Díjkiosztás dec. 19-én, Advent 4. vasárnapján a 8.00 órai szentmise után lesz a templomban.

A Szentlélekkel töltekező Advent után kívánunk áldott, boldog Karácsonyt és újévet sok szeretettel: Frajna András plébános és a szerkesztő Munkatársak.

A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **18.00**
(adventben, rórate 6.00)

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**